

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **M. B.**, zastoupeného JUDr. Alexandrem Királyem, Ph.D., advokátem se sídlem L. Poděšť 1883/5, Ostrava-Poruba, proti žalovanému: **Magistrát města Ostravy**, se sídlem Prokešovo náměstí 8, Ostrava – Moravská Ostrava, o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., ve věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 Af 178/2011,

t a k t o :

I. Návrh **s e z a m í t á .**

II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem ze dne 22. 1. 2013, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 30. 1. 2013 se žalobce (dále též „navrhovatel“) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích). V návrhu předně požadoval, aby krajský soud rozhodl o žalobě, a to ve lhůtě, kterou mu stanoví Nejvyšší správní soud.

[2] V návrhu žalobce zdůraznil, že žalobu, již požadoval zrušení rozhodnutí žalovaného, podal ke krajskému soudu dne 24. 11. 2011 a soud dosud ve věci nerozhodl a to přesto, že se opakovaně obrátil na předsedkyni krajského soudu se stížností. V této souvislosti žalobce poukázal na množství judikatury Ústavního soudu, která podporuje jeho názor, že ačkoli existují objektivní překážky na straně soudu pro rozhodnutí ve věci (množství nevyřízených a dříve podaných věcí), je věcí systému, jaká organizační opatření přijme. Nelze však tyto problémy přenášet na žalobce. Z těchto důvodů je navrhovatel přesvědčen, že dochází ve věci k průtahům, a proto požaduje, aby Nejvyšší správní soud určil krajskému soudu lhůtu pro rozhodnutí o žalobě.

[3] Krajský soud přípisem ze dne 25. 1. 2013, Nejvyššímu správnímu soudu doručeným dne 30. 1. 2013, předal tomuto soudu předmětný návrh k vyřízení a ve vyjádření uvedl, že úkony nutné k tomu, aby věc mohla být rozhodnuta, již provedl, avšak pro množství věcí tam vedených, není tato věc ještě v pořadí pro vyřízení. K vyjádření soud předložil přehled věcí

vedených u krajského soudu v Ostravě, které předchází nyní projednávané věci. Soud zdůraznil, že je povinen zachovat princip rovnosti mezi účastníky řízení a tedy nutnosti postupného projednání věci dříve napadených.

[4] Z předloženého spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného žalobou, podanou tomuto soudu dne 24. 11. 2011. Doplněním žaloby ze dne 30. 11. 2011 požádal navrhovatel o přiznání odkladného účinku podané žalobě.

[5] Přípisem ze dne 7. 12. 2011 si soud vyžádal od žalovaného správní spis, zaslal mu žalobu k vyjádření a téhož dne vyzval žalobce i žalovaného k vyjádření, zda souhlasí s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání. Vyjádření žalovaného i správní spis byly krajskému soudu dodány 23. 12. 2011. Dne 19. 1. 2012 rozhodl soud usnesením o žádosti a odkladný účinek žalobě nepřiznal; usnesení nabylo právní moci dne 23. 1. 2012. Na přípis soudu k jeho postupu podle § 51 s. ř. s. reagoval žalobce vyjádřením nesouhlasu (přípisem ze dne 6. 2. 2012) a podáním, soudu doručeným dne 8. 2. 2012, reagoval žalobce replikou na vyjádření žalovaného.

[6] Dne 17. 5. 2012 pak krajský soud obdržel návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu; tento návrh Nejvyšší správní soud zamítl jako nedůvodný (usnesením ze dne 4. června 2012, čj. Aprk 15/2012 - 42).

[7] V soudním spisu krajského soudu je dále založen přípis ze dne 21. 11. 2012, kterým reaguje soudce zpravodaj JUDr. Jiří Gottwald na žádost navrhovatele o vyjádření na přednostní vyřízení věci. Obsahem soudního spisu je dále přípis předsedkyně krajského soudu, adresovaný navrhovateli (ze dne 28. 11. 2012, jímž předsedkyně soudu odpověděla na jeho výtku, že sice dochází k průtahu v řízení, nicméně nelze věc žalobkyně předřadit před věci předcházející podání její žaloby; zdůraznila, že jeho věc není v režimu přednostního řízení a žádné závažné důvody pro přednostní jednání navrhovatel ani netvrdí.

[8] Dne 22. 1. 2013 podal navrhovatel u krajského soudu návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu, který je nyní předmětem projednávané věci. V něm mimo jiné navrhovatel uvedl, že je mu známo složení senátu, který bude o jeho návrhu rozhodovat a žádného ze soudců nepovažuje za podjatého k rozhodnutí ve věci. Z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud již navrhovatele opakovaně přípisem neseznamoval se složením senátu Aprk a bezprostředně po obdržení návrhu o něm rozhodl.

[9] Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

[10] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v ustanovení § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

[11] Při rozhodování o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu může příslušný soud stanovit lhůtu jen k provedení takového procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány (tvrzeny) průtahy. Uvedený závěr vyplývá nejen z ustanovení § 174a odst. 2 věty druhé zákona o soudech a soudcích (označení procesního úkonu, u něhož jsou namítány

průtahy, je náležitostí návrhu, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat) a z ustanovení § 174a odst. 8 věty první zákona o soudech a soudcích (příslušný soud může určit lhůtu k provedení úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy), ale zejména ze zásady nezávislosti soudů a soudců při projednávání a rozhodování sporů a jiných právních věcí, která nesmí být dotčena tím, že by příslušný soud posuzoval - v rozporu se smyslem (účelem) řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu - nejen otázku určení lhůty k provedení procesního úkonu, ale rovněž to, ve vztahu k jakému procesnímu úkonu nastaly v řízení průtahy.

[12] V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích tedy Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věcí se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

[13] Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Soud se tak při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

[14] Krajský soud dle § 56 s. ř. s., je povinen zásadně vyřizovat věci v pořadí, v jakém mu došly; to neplatí pouze tehdy, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. Soud tak projednává a rozhoduje přednostně návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce, projednává a rozhoduje přednostně též žaloby proti nečinnosti správního orgánu a žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu, návrhy a žaloby ve věcech mezinárodní ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, rozhodnutí o ukončení zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením, jakož i další věci, stanoví-li tak zvláštní zákon. V případě navrhovatele (napadeno je rozhodnutí žalovaného vydané ve správním řízení – rozhodnutí o prominutí poplatku ze psů) se však nejedná o věc, která podléhá režimu přednostního vyřizování podle § 56 s. ř. s.

[15] Nejvyšší správní soud v projednávané věci dospěl k závěru, že návrh není oprávněný, neboť krajský soud nebyl v případě navrhovatele nečinný. Soud, jak vyplývá ze spisového materiálu shora rekapitulovaného, se věcí po jejím obdržení zabýval a činil postupně průběžně a bez prodlev procesní úkony, jejichž vykonání bylo ve věci zapotřebí. Nelze tedy konstatovat, že byl ve věci nečinný. Nejvyšší správní soud v tomto případě přihlíží i k prohlášení soudce zpravodaje, obsaženém ve vyjádření k navrhovatelovu návrhu na určení lhůty k provedení úkonu soudem, že jednání v této věci bude nařízeno v prvním čtvrtletí tohoto roku. Na základě skutečností shora uvedených proto neshledává soud ve věci průtahy, resp. tvrzenou nečinnost, a proto návrh žalobce podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

[16] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o návrhu stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný.

Aprk 9/2013

K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. února 2013

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu